

מ"ת 15703/03/18 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון נגד ניזאר נעראנה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 15703-03-18 מדינת ישראל נ' נעראנה (עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפון עו"ד רון בר זיו
נגד
המשיב
ניזאר נעראנה (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד מארון אבו
נסאר

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: **הנאשם**) עד לתום ההליכים נגדו.
2. בפרק הכללי של כתב האישום נטען כי הנאשם קשר עם נאשם אחר בשם עבד קשר לבצע עבירות רכוש, בכך שהנאשם יבצע עבירות רכוש ויעביר את הרכוש הגנוב לעבד. נטען עוד, כי השניים קשרו קשר דומה עם שני תושבי ג'נין. הנאשם מואשם בשבעה אישומים, בין היתר:
  - א. התפרצות וגניבת 13 כורסאות, 6 ארונות לתכשיטים ו-8 עצי אשוח ביום 23.1.2018;
  - ב. התפרצות לדיר וגניבת 9 כבשים וטלה אחד ביום 8.2.2018;
  - ג. התפרצות לדיר וגניבת 5 כבשים ביום 9.2.2018;
  - ד. התפרצות למחסן וגניבת אוכף לסוס, 12 חבילות קש במשקל 20 ק"ג כל אחד, חמש ראשיות לסוסים, כיסוי צוואר לסוס, ארבע גומיות שחורות לסוסים, אמבטיה לאוכל של סוסים, רתכת בצבע אפור, מכשיר דיסק, מברגה כבל חשמל וארגז כלים, ביום 16.2.2018;
  - ה. התפרצות וגניבת ארבע כבשים מתוכן שתיים בהריון, שבע תרנגולות מטילות ושתי יונים, ביום 16.2.2018;
  - ו. התפרצות לדיר וגניבת 30 כבשים ביום 18.2.2018;
  - ז. הפרעה לשוטר אשר הגיע כדי לעצור את הנאשם ביום 20.2.2018.

3. בהחלטה מיום 18.3.2018 ציינה כבוד השופטת ד' שרון גרין כי הצדדים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם (פס' 3). השופטת שרון גרין קבעה:

"התמונה הכוללת היא של מי שבחר בפשע כדרך חיים, ומקבילית הכוחות המתבססת על עצמת הראיות מחד גיסא ועל הצורך בהגנה על הציבור מאידך גיסא, נוטה לעבר מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובין היתר, את טענות ההגנה בדבר מצבו הרפואי של המשיב, אני סבורה שטרם הכרעה סופית, יש מקום לקבל תסקיר מעצר, אשר יבחן את רמת מסוכנותו של המשיב ואת רמת הסיכון הנשקפת ממנו, ויעריך אם ניתן לאיין באמצעות מעצר בפקוח אלקטרוני. ההגנה תציע לשירות המבחן מקום פקוח המרוחק מאזור מגוריו של המשיב ובפקוח אנושי סמכותי".

4. בתסקיר שהוגש ביום 2.5.2018 המליץ שירות המבחן על חלופה טיפולית באישפוזית עבור הנאשם על רקע שימוש בסמים. אשתו ואחותו חנאן נמצאו בתסקיר כראויות לשמש כמפקחות מגבות בכפר יפיע. הומלץ לדחות את הדיון על מנת לאפשר השלמת בדיקות לענין החלופה הטיפולית.

5. בהחלטה מיום 6.5.2018 קבעה השופטת שרון גרין, בניגוד לעמדת המדינה, "אני סבורה שיש להמשיך בהליך שהחל עם הזמנת התסקיר המקורי. יובהר כי אין בכך כדי להצביע על עמדתו של בית המשפט, ואין בכך כדי לעורר ציפיה ביחס לתוצאות ההליך בסופו של יום. כמובן, שאין בכך כדי לחייב את התביעה".

6. בתסקיר משלים מיום 27.5.2018 הומלץ על שחרור הנאשם לאשפוזית "התמר" בטמרה בהתאם לתנאי המקום, תחת פיקוחן המגבה של אשתו ואחותו, כאשר אם מסיבה כלשהי לא יתאפשר המשך טיפולו באשפוזית הוא ישהה בחלופת מעצר המגבה עד לעריכת דיון חודש בעניינו. כן הומלץ על העמדת הנאשם בפיקוח קצין מבחן.

7. בדיון בפני ביום 3.6.2018 התנגדה המדינה לחלופה המוצעת. לטענת המדינה, החלופה הטיפולית אינה הרמטית, וספק אם ניתן לסמוך על הערבות המוצעות שיתקשרו למשטרה במקרה של הפרת תנאי שחרור. עוד טענה המדינה כי החלופה המוצעת היא פתרון ביניים בלבד, שכן לא ידוע אם ימשיך הנאשם לאחר 21 יום באשפוזית להמשך טיפול. נטען, כי הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת סוּסָה (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוּסָה (21.3.2011)). לטענת המדינה, הנאשם לא היה במהלכו של טיפול בעת מעצרו. עוד נטען כי מדובר בקשירת קשר ובגניבת בקר עם אחרים - עבירות חמורות. בנוסף, לטענת המדינה, עברו הפלילי של הנאשם גדוש בעבירות רכוש וכן עבירות כלפי שלטון ומשפט, דהיינו שיבוש, הפרת הוראה והדחה בחקירה, כך שהוכיח בעבר שהוא מסוגל לשבש הליכים ולהדיח מחקירה.

8. הסנגור הנכבד טוען כי הלכת סוּסָה הוכלת ומתמוססת לאורך השנים. הוא הפנה להחלטות בנסיבות דומות לטענתו, בהן נשלח נאשם לחלופה טיפולית במסגרת הליך המעצר. הוא טוען כי האשפוזית מהווה חלופה סגורה הרמטית. כן טען הסנגור כי אשת הנאשם ואחותו מוכנות לקחת אותו במישרין לאשפוזית כאשר העמותה תדווח באופן מיידי על שילובו וטרם חלוף 21 יום מוסכם כי יגיע לבית המשפט לצורך הערכת מצבו. עוד טען הסנגור כי אם בשלב זה

לא ימצא הנאשם מתאים להמשך טיפול, הוא מסכים לחזור למעצר.

9. הגעתי למסקנה כי אין מקום לשחרר את הנאשם לחלופה הטיפולית במסגרת הליך המעצר.

10. אניח לצורך החלטה זו, כי הסיכויים להצלחתו של טיפול בהתמכרות בחלופה המוצעת, מספקים. המדינה טוענת כי קהילת "הדרך" אינה בגדר חלופה סגורה הרמטית; והסנגור, הטוען שהיא כן כזו, לא הביא כל תימוכין לטענה זו. אני סבור כי ניתן ליתן אמון בנאשם בשלב זה לשהייה בחלופה שאינה הרמטית ואינה מתריעה מיידית על הפרה (השוו פיקוח אלקטרוני). עולה מהתסקיר כי כבר בבית הספר התיכון דקר הנאשם אדם. בהרשעה שהתיישנה משנת 1994 הורשע באונס בכוח ובאיומים; המשך הגיליון הפלילי מצביע על שורה ארוכה של הרשעות מיושנות נוספות בעבירות גניבה, קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף, הדחה באיומים ובכח, תקיפה והיזק לרכוש. כן על שורה של הרשעות בשנים 1999-2003 בעבירות גניבת רכב, התפרצות, גניבה, החזקת סכין/אגרופן שלא כדין, תקיפה סתם היזק לרכוש במזיד והחזקה/שימוש בסם לצריכה עצמית, הדחה בחקירה ומסירת ידיעה כוזבת על עבירה. עינינו הרואות כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם מגלות כי אין מדובר אך בעבירות פשוטות המבוצעות על ידי מכור לסמים, אלא בתחום המתבטא בשימוש במסמך מזויף, הדחה, קבלת דבר במרמה ומסירת ידיעה כוזבת. ועוד: עולה מהתסקיר מיום 2.5.2018 כי הנאשם מסר כי הוא היה מטופל במסגרת צו מבחן בשנים 2004-2005 "שמר על ניקיון למשך שנים רבות ובחצי שנה אחרונה, על רקע החלפת המטפל שלו ביחידה [לטיפול בנפגעי סמים] הוא הפסיק לשתף פעולה כנדרש עם מחלקת הרווחה וחזר להשתמש בסם". אם, כמתואר בתסקיר הנאשם היה נקי עד לפני כחצי שנה, הרי אין בפנינו אדם שמסוכנותו נובעת אך מהתמכרות לסמים. שכן, עיון בגיליון הרשעותיו עולה כי בשנת 2014 הוא הורשע בהחזקת מכשירי פריצה ובזיוף סימני זיהוי של רכב, בשנת 2015 בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשנת 2016 בהסגת גבול פלילית ובהתנהגות פרועה במקום ציבורי. לשיטת הנאשם, בדברים שעל-פי התזכיר הוא מסר בעצמו לפיהם הוא היה נקי מסמים עד לפני כחצי שנה, עבירות אלה - מהשנים האחרונות - בוצעו לכאורה בזמן שהנאשם היה נקי מסמים. אם לא די בכך, עיון בהרשעה בחזקה בסם לצריכה עצמית בשנת 2013 מעלה סימן שאלה נוסף בנוגע לאמינותו של הנאשם. נסיבות אלה שונות מאלה שבהחלטה ב-8168/17 **קרקי נ' מדינת ישראל** (31.10.2017) אליה הפנה הסנגור, בה בית המשפט יצא מנקודת הנחה שהנאשם שם לא הציג מצג שווה; כן שונות הן מהנסיבות בהחלטות נוספות אליהן הפנה הסנגור ב-מ"ת (מחוזי נצ') 29471-07-16 **מדינת ישראל נ' פואז (עציר)**, ע' 19 (30.1.2017), ב-מ"ת (שלום נצ') 50546-09-17 **מדינת ישראל נ' אבדיב** (28.11.2017) וב-מ"ת (שלום נצ') 50551-10-17 **מדינת ישראל נ' חדד (עציר)** (1.2.2018). מבורך יהיה אם הנאשם יחל בהמשך בטיפול, בין אם לא ייאסר במסגרת ההליך העיקרי, בין אם במסגרת מאסר. אולם לאור כל האמור לעיל, אף בהנחה שסיכויי הטיפול מספקים, אין מקום כעת לכך שבית המשפט יסמוך ידו על חלופת מעצר שאינה הרמטית.

11. כאמור, בהחלטתה של השופטת **שרון גרין** לפני התסקיר בענין חלופה טיפולית, היא הורתה לשירות המבחן לבחון פיקוח אלקטרוני "המרוחק באזור מגוריו של המשיב" (פס' 11 להחלטה מיום 18.3.2018). אמנם שירות המבחן מצא באשת הנאשם ובאמו ערבות ראויות, וציינה לחיוב אפשרות של מעצר בית "ביתי" כחלופה מגבה למצבים שבהם לא ישלים הנאשם את הטיפול במסגרת הטיפולית (תסקיר 2.5.2018 ע' 4). לא הובהר בתסקיר האם מקום מעצר הבית המוצע הוא מקום רחוק ממגוריו של הנאשם בהתאם להחלטתה של השופטת **שרון גרין**.

12. בנסיבות אלה הנני מורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר משלים בעניינו של המשיב ובו יפורט - ככל שיש בידי הנאשם להציע זאת - מקום לפיקוח אלקטרוני רחוק ממקום מגוריו, בהתאם להחלטתה של השופטת **שרון גרין**. לא נעלמה מעיני ההערה בתסקיר מיום 2.5.2018 לפיה אם לא ישולב הנאשם בטיפול רמת מסוכנותו "תעלה באופן משמעותי"; וזה כמובן שיקול שיהיה מקום לשקול אותו, אף אם ימצא כי מקום הפיקוח האלקטרוני המוצע רחוק ממקום מגוריו.

13. הדיון נדחה ליום 20.6.2018 בשעה 9:00, בפני השופטת **שרון גרין**.

14. התסקיר המשלים יוגש עד 19.6.2018.

15. הנאשם יובא לדיון באמצעות שב"ס.

16. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לידי שירות המבחן ושב"ס.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ח, 11 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט